

"Troost, troost Mijn volk, zegt uw God. Spreekt naar het hart van Jeruzalem, en roept haar toe, dat haar strijd vervuld is, dat haar ongerechtigheid verzoend is, dat zij van de hand des HEEREN dubbel ontvangen heeft voor al haar zonden".

Jes. 40:1,2.

Ruwe stormen mogen woeden,
alles om mij heen zij nacht,
God, mijn God zal mij behoeden,
God houdt voor mijn heil de wacht-
Moet ik lang Zijn hulp verbeiden,
Zijne liefde blijft mij leiden:
door een nacht, hoe zwart, hoe dicht,
voert Hij mij in 't eeuwig licht....

De hemel is van wolken zwart. Bliksemschichten en donderslagen teisteren land en volk. Duisternis en dood heeft stem gekregen: Vervloekt is de man.. vervloekt is de vrouw.. vervloekt is het volk, dat niet blijft in hetgeen geschreven is in het boek der onderwijzing, om dat te doen. Verloren is de bruid, die de liefde versmaadt en de liefde vergeet.

"Ontfermde" wordt "Niet Ontfermde". "Mijn volk" wordt "Niet volk".

Het licht wordt gedoofd..stad en tempel verwoest..de lampen gaan uit. Duisternis bedekt de aarde.

Donkerheid legert zich rondom het volk...En een ieder van hen zal daar doorgaan, hard gedrukt en hongerig; en het zal geschieden, wanneer hem hongert, en hij zeer toornig zal zijn, dan zal hij vloeken op zijn koning en op zijn God, als hij opwaarts zal zien.

Als hij de aarde aanschouwen zal, ziet, er zal

benauwdheid en duisternis zijn; hij zal verduisterd zijn door angst, en voortgedreven door donkerheid..

Is God onrechtvaardig, als Hij toorn over ons brengt? Dat zij verre, anderszins hoe zal God de wereld oordelen?

Israël heeft Mij niet gewild!

En ik? Heb ik gewild? Heeft Jezus geen tranen geschreid vanwege mijn onwillig, stenen hart? Ging Hij niet de dood in voor niet-willende zondaren? Heeft Hij zelf niet de ruimte geschapen voor het: Ik wil, en zij zullen?

Israël...Kerk..ze zijn weer telkens afgeweken, en door hun zonden uitgeteerd.

Verloren is het volk. Mensenkind! zullen deze beenderen levend worden?

Mensenkind! deze beenderen zijn het ganse huis Israëls.

Ziet, zij zeggen: onze beenderen zijn verdord, en onze verwachting is verloren, wij zijn afgesneden..

Wolken hebben zich samengepakt boven alle vlees. Begon en begint het oordeel niet bij het huis Gods?

TROOST!!

Kom, volk! Luister! Daar is beweging in de hemel. Beweging van eeuwigheid aan. Innerlijke bewegingen der barmhartigheid.

Beweging in dat onuitsprekelijk Wezen.

Boven de donkere wolken en de rollende donder, nadert ene, eens Mensenzoon gelijk, de troon der heerlijkheid Gods.

Een stem komt tot de troon en die daar zit:

Vader, delg Mij uit Uw boek. Vader, U sprak tot Mozes: Dien zoude Ik uit Mijn boek delgen, dié aan Mij zondigt..

Vader, maak Mij tot zonde..maak Mij hunner één! Zie en hoor! Mozes en Elia werpen zich neder.

Abraham herinnert zich: Och, dat Ismaël voor Uw aangezicht leve.

Engelen treden eerbiedig terug. Hoger rijst hun lied: Heilig, heilig, heilig is de HEERE der heirscharen! De ganse aarde is van Zijn heerlijkheid vol!

Een lichtstraal uit de troon boort zich door de donkere wolken, die de aarde bedekken. Het licht krijgt een stem. De stem, die het geluid van de rollende donder overstemt. Een stem, die de hemel scheurt. Een stem, die de vloekende en zoekende mens het zwijgen oplegt: Maar het land, dat beangstigd was, zal niet gans verduisterd worden.

Het volk dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien, die wonen in het land van de schaduw des doods, over dezelve zal een licht schijnen!

TROOST! Eénmaal! TROOST! Andermaal! zegt uw God. In de mond van twee of drie getuigen zal het Woord bestaan. Vader, Zoon en Heilige Geest geven getuigenis. Sterker en vaster dan de oude bergen wortelen in de aarde, is het Woord van de in zichzelf bewogene.

TROOST in het meervoud! TROOST voor Israël! Troost voor heidenen! TROOST..TROOST!! zegt uw God. God zegt het. Hij zegt het tweemaal. Hij geeft het dóór. Het WERD gezegd. Het WORDT gezegd. Het zal GEZEGD WORDEN!

"MIJN VOLK". Wat hoor ik daar? Is dat verban-
nen, verloren en gedode volk ZIJN VOLK?

Lof zij de God van Israël!

De HEERE, die aan Zijn erfvolk denkt!

En het zal geschieden ter plaatse, waar tot hen gezegd zal zijn: Gijlieden zijt Mijn volk niet; tot hen gezegd zal worden: Gij zijt kinderen des levenden Gods!

Hoor dan "niet volk", hoor het Woord van uw

Formeerder! Hij is de Schepper van Israël! Hij wil Zich UW God noemen. Hij wil Zich UW God betonen.

Hij is UW God, niet omdat u Hem kiest, maar omdat Hij u gekozen heeft.

Geloofd zijt Gij, HEERE, God van onze vader Israël, van eeuwigheid tot in eeuwigheid. Uw, o HEERE, is de grootheid, en de macht, en de heerlijkheid, en de overwinning, en de majesteit; want alles, wat in de hemel en op de aarde is, is Uwe: Uw, o HEERE, is het Koninkrijk, en Gij hebt U verhoogd tot een Hoofd boven alles.

En rijkdom en eer zijn voor Uw aangezicht, en Gij heerst over alles; en in Uw hand is kracht en macht; ook staat het in Uw hand alles groot te maken en sterk te maken.

Nu dan, onze God, wij danken U, en loven de Naam Uwer heerlijkheid.....

TROOST, Troost Mijn volk, zegt uw God. Spreekt OP het hart van Jeruzalem. Spreekt op het verwoeste, onrustige dode hart in.

Spreekt er zò op in, dat het hart getroost wordt..dat het hart levend wordt en gewillig. Gods spreken wordt niet bepaald door wat er in ons hart leeft! Integendeel. Het spreken van God vormt het hart en spreekt er op in en spreekt er dan náár!

Hij spreekt en het is er. ROEPT HAAR TOE!!
God roept: Licht! en er is licht. God roept: DAG! en het is dag!

God roept: Vervuld is de strijd! Lang genoeg heeft de ballingschap geduurd. Lang genoeg hebben andere heren over u geheerst. Nu is het vol geworden.

UW ONGERECHTIGHEID IS VERZOEND!

De stroom van ongerechtigheden is verzoend..
De ongerechtigheid: Dat ge Mij geen God wilde laten...dat ge in Mij niet geloofde..dat ge uw

Man verliet.. 't Is verzoend! Voor eeuwig verzoend! Wat? Hebben wij met onze ellende en ballingschap, die we verdiend hebben, iets verzoend? Nee, nee.. Ik kan die prijs der ziele, dat rantsoen. Aan God in tijd noch eeuwigheid voldoen.

Wat dan? O, de KNECHT komt er aan! Troon en kroon verlaat Hij! Hij is rijk, en wordt arm. Hij is de Heere, en wordt een knecht. Hij gaat de zwarte nacht in.

Dáárom zegt de stem uit de troon: HAAR ONGERECHTIGHEID IS VERZOEND! Waarlijk! Hij is een verzoening voor onze zonden.

Spreekt! gaat de stem verder... Roept: dat zij van de hand des HEEREN dubbel ontvangen heeft voor al haar zonden..

Hebben WIJ dan?.. Hebben zij dan? de straf gedragen?

Neen! De straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem. Door ZIJN striemen is ons genezing geworden.

Met het oog op deze Knecht zegt de HEERE: O volk, ge hebt meer dan genoeg ontvangen. Het behaagt Mij de Knecht te verbrijzelen. Hem maak Ik krank.

Genoeg.. o, 't is genoeg. Een klein ogenblik verliet Ik u, maar met eeuwige ontferming zal Ik Mij over u ontfermen.

Alle vlees is gras. Het volk is gras. Al zijn goedertierenheid is als een bloem van het veld. Maar de goedertierenheid des Heeren is van eeuwigheid tot eeuwigheid.

TROOST! TROOST Mijn volk! U wordt gegeven sie-raad voor as, vreugdeolie voor treurigheid, het gewaad des lofs voor een benauwde geest. Voor hun dubbele schaamte en schande zullen zij juichen over hun deel.

VERZOENING! VERGEVING! EEUWIGE LIEFDE!

't Is kerstfeest geweest, en via Goede Vrijdag

Paschen geworden!
Het Pinksterfeest duurt voort en het Loofhut-
tenfeest is aanstaande.

Lof zij de God van Israël,
De Heer', Die aan Zijn erfvolk denkt.
En door Zijn liefderijk bevel,
Verzoening en vertroosting schenkt.

Van Hem, de ene Heer'
gaf het verleden blijk,
het heden zingt Zijn eer,
de toekomst is Zijn rijk.....

TROOST! Zoals de bliksem verschijnt, zò zal
Hij komen. Zijn KOMEN is altijd ZIJN komen!
Verrassend! Verblijdend! Onbegrijpelijk! Onuit-
sprekelijk!

Eigenlijk, gel. lezer, had ik al een meditatie
geschreven...maar ik heb dat schrijfsel in de
prullebak gedaan.

Onweerstaanbaar kwam daar het Woord: TROOST!
Troost Mijn volk! Op de achtergrond zag ik
allerlei ellendigheden, ja, dood en verdoe-
menis waar wij aan onderworpen zijn.

'k Zag lammen en blinden en kreupelen..mensen
uit de aarde aards.

'k Zag m'n kreupele moedertje!

'k Zag ook m'n bevende vadertje, na de dank-
dagdienst, op z'n knieën voor de W.C. liggen.

'k Zag het uitgemergelde gezicht van m'n
schoonvader voor m'n ogen veranderen en van
glans overtrokken.

'k Zag de benauwde en stikkende Corrie van
Eenenaam ademhalen in de zuivere lucht hier-
boven. En nog veel meer. En de weedom vanwe-
ge het onze werd over-spannen door het:

TROOST, TROOST MIJN VOLK!

Vandaar, lieve vrienden, toch nog een medita-
tie.

God geeft: Ten troost verspreid in smarten!

Weest hartelijk gegroet! Hij immers heeft gezegd: Weest gegroet!

Er was een man in 't graf gelegd,
drie dagen lang, heeft men gezegd,
drie dagen ver van zijn beminden;
hoe zoudt ge, Heer', zijn spoor nog vinden?
Maar 't was, alsof Hij hem ontbood.
Die 't leven is, kent onze dood.

D.C.O.

*